

skulde tro, at der er kommet saa meget frem, at det efter min Mening er tilstrækkeligt. Det Samme gjælder med Hensyn til, hvad den høitærede Minister fremsatte, idet han har gjort opmærksom paa, at der omtrent ved 1880 er givet visse bestemte Regler for Meddelelse af saadanne Aaan under Amtsraadets Garanti, at dette er det første deraf og at der ikke er lidt noget Tab ved den Slags Aaan endnu. Jeg antager heller ikke, at der er bevilget Noget før dette, og det første, der er bevilget bagefter, synes at være meget nær ved at gaa tabt. Naar den høitærede Minister saa tilsidst gjorde en Bemærkning om, at det stemmede daarlig med den Interesse for Jifterne, for den fattige Befolkning, som vi ved alle Leiligheder have lagt for Dagen her i Thinget, naar vi ikke ville bevilge dette Tilskud, vil jeg dertil sige, at vi lægge ikke nogen Interesse for Jifterne for Dagen ved alle Leiligheder; det er ikke Tilfældet; der er de Leiligheder, hvor vi gjøre det, nemlig naar vi ere strengt forpligtede dertil, fordi det dreier sig om alle Jifters Ret, og naar det dreier sig om Andenmands Ret, er Enhver forpligtet til at have Interesse derfor, men de enkelte Jifters eller Andres lokale Interesser er man ikke forpligtet til at have Interesse for; det afhænger fuldstændig af de nærmere Forhold. Jeg er meget langt fra at ville gjøre mig til Talsmand for alle Jifterinteresser i Danmark; der er det Jifteri, jeg ikke vil indlade mig paa. Hvor det derimod dreier sig om Jifternes lovlige Ret, har jeg en Forpligtelse til at have saa megen Interesse derfor, at jeg her paataaler, naar den ikke bliver hævdet. Andet har jeg ikke gjort, og jeg finder ikke, at der i den Sag er nogenomhelst Opfordring for den høitærede Minister til at komme tilbage dertil, thi naar han, som han selv sagde igaa, helst ønskede at være fri for Tiltale for denne Sag til tredie Behandling, var der ingen Grund for ham til nu idag igjen at minde om Forhold, som dog, efter hvad der til Dato er oplyst, ikke ere af den Natur, at de ere i Favør af den høitærede Ministers Interesse for Jifterne alle mulige Steder herhjemme. — Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Schelde) udtalte sig om Grunden til, at han ønskede, at der blev lagt en Telegrafstation i Holsted. Jeg vil kun i Korthed udtale, at det, der har bevæget Udvalget til iaar at modlætte sig denne Bevilling, dels er, at det er blevet oplyst, at Byen Holsted ligger meget nær ved en bestaaende Jernbane-Telegrafstation — der paastaas mellem en halv og en kvart Mil — og at der til denne By fra vedkommende Jernbanestation gaar daglig fjørende

Post. Under disse Forhold har Udvalget ikke kunnet betragte det som økonomist tilstrækkelig begrundet eller forsvareligt at oprette en Statstelegrafstation der, og det eneste Forsvar, der har været ført derfor, er, hvad det ærede Medlem ogsaa meddelte, at der findes et Herredskontor i Holsted. Det er imidlertid ikke nok. Det har mulig været tilstrækkeligt til at etablere den fjørende Post, men naar den først findes, er det ikke tilstrækkeligt til at begrunde Anlægget af en særlig Telegrafstation paa det Sted. Idetmindste have vi ikke, efter hvad der hidtil er oplyst, kunnet gaa ind derpaa. — Jeg kommer da til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), som nu er kommen tilstede. Efter at jeg igaa havde refereret de Forhandlingener, der havde fundet Sted mellem Indenrigsministeren og Marineministeren paa den ene Side og vedkommende Gjere paa den anden Side angaaende Frederikshavns Havn og Hirtsholmene, fandt det ærede Medlem sig foranlediget til at sige, at han ikke vidste, hvad der var passeret i denne Sag, og derfor heller ikke kunde vide, om det, jeg havde sagt, var rigtigt eller ikke, og følgelig ikke vilde sige Noget derom. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, naar han slet ikke veed Bested om en Ting, hverken hvad der er passeret eller hvad der ikke er passeret, at han da heller ikke siger Noget derom. Naar han nemlig udtaler sig saaledes, ligger deri en Antydning af, at det, jeg siger som Ordfører, muligvis kunde være galt, og en saadan Antydning er det ærede Medlem ikke berettiget til at fremkomme med. Naar han vil komme med en saadan Antydning om, at det, jeg siger, mulig kunde være galt, siger jeg, at det er aldeles umuligt, for hvad jeg siger, kan umulig være galt. En anden Ting er det, naar det ærede Medlem vil fremkomme med Argumenter til Forsvar for sin Udtalelse, saa kunne vi diskutere om den. Saa snart der nemlig mødes med Argumenter, er Enhver berettiget til at sige, at der her foreligger en Feiltagelse. Men naar han slet ingen Argumenter har, blot saadan henkaster en Antydning af, at han ikke rigtig tror paa det, ikke veed, hvorledes det forholder sig, siger jeg, at det er en Ting, jeg kun kan tilbagevise. Jeg vilde saa meget mere ønske, at det ærede Medlem havde undladt at gjøre det, som der er to Grunde, der maatte bevæge ham til at være meget varsom, nemlig for det første, at jeg slet ikke har sagt Andet, end hvad der staar i Betænkningen, som han jo selv har underskrevet, og det er en Regel, som Alle, ogsaa Ordførere, bør følge, ikke at skrive Andet under, end hvad